

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.1 «ВИБРАНІ ПИТАННЯ СУЧАСНОЇ ПЕДІАТРІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ПЕДІАТРІЇ №1****Спеціальність: 222 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0****Курс: 4-й, VII чи VIII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання з пропедевтики педіатрії, пропедевтики внутрішньої медицини, анатомії людини, нормальної та патологічної фізіології, біологічної хімії з особливостями дитячого віку, фармакології

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування системних знань про етіологію, патогенез, критерії діагностики та принципи лікування найбільш актуальних, клінічно значущих і складних для діагностики та лікування захворювань дитячого віку, а також основні принципи інфузійної терапії. Охоплює питання складання плану додаткових обстежень, інтерпретації лабораторних та інструментальних досліджень, оцінки стану імунної системи, аналізу рентгенологічних змін, проведення диференційної діагностики та визначення лікувальної тактики у складних та атипичних клінічних ситуаціях з урахуванням вікових особливостей дитячого організму.

Основними завданнями є: формування знань про етіологію, патогенез і клінічні прояви захворювань дитячого віку; розвиток умінь збору анамнезу та проведення об'єктивного обстеження; розвиток умінь встановлення попереднього клінічного діагнозу і складання плану обстеження; інтерпретації лабораторних, інструментальних та імунологічних досліджень; проведення диференційної діагностики складних і атипичних клінічних випадків; визначення лікувальної тактики та надання екстреної медичної допомоги; формування здатності застосовувати знання у професійній діяльності лікаря.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- аналізувати клінічну картину типових та атипичних форм захворювань дитячого віку;
- складати обґрунтований план обстеження у складних клінічних випадках;
- інтерпретувати результати лабораторних, інструментальних та імунологічних досліджень;
- застосовувати принципи інфузійної терапії у дітей;
- діагностувати невідкладні стани та визначати тактику екстреної медичної допомоги;
- здійснювати комунікацію з батьками та надавати психологічну підтримку сім'ям тяжкохворих дітей з дотриманням принципів медичної етики та деонтології.

Сфера застосування: клінічна практика; педіатрія; невідкладна допомога; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.2 «ПОБІЧНА ДІЯ ЛІКІВ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: КЛІНІЧНОЇ ФАРМАЦІЇ ТА КЛІНІЧНОЇ ФАРМАКОЛОГІЇ

Спеціальність: 222 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0

Курс: 4-й, VII чи VIII семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: базові знання латинської мови та медичної термінології, медичної біології, філософії та культури академічної доброчесності, медичної хімії, біологічної та біоорганічної хімії, медичної фізики, анатомії людини, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, мікробіології, фармакології

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює типові прояви побічних реакцій на лікарські засоби, що виникають при їх застосуванні у діапазоні терапевтичних доз для профілактики, діагностики та лікування захворювань. Розглядаються механізми розвитку побічних реакцій, зокрема взаємозв'язок між хімічною будовою, фізико-хімічними та фармакологічними властивостями лікарських засобів і проявами їх побічної дії. Особлива увага приділяється заходам, що сприяють зниженню ризику виникнення побічних реакцій, а також принципам їх попередження, виявлення та надання допомоги при розвитку небажаних ефектів лікарських засобів основних фармакотерапевтичних груп.

Основними завданнями є: формування знань про види, причини та механізми розвитку побічних реакцій на лікарські засоби; розвиток умінь аналізу клінічних проявів побічної дії та симптомів передозування; оцінки ризику виникнення небажаних реакцій і лікарських взаємодій; обґрунтування заходів профілактики та корекції побічної дії; формування здатності застосовувати принципи безпечної фармакотерапії у професійній діяльності лікаря.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- оцінювати ефективність і безпеку призначеної фармакотерапії за клінічними та параклінічними показниками;
- прогнозувати та визначати ризик розвитку побічної дії лікарських засобів;
- виявляти та інтерпретувати побічні реакції і симптоми передозування;
- обґрунтовувати та застосовувати фармакотерапевтичні заходи при розвитку побічних реакцій;
- оформлювати документацію щодо безпеки фармакотерапії, зокрема карти-повідомлення про побічну дію лікарських засобів (форма 137/о);
- використовувати медичні калькулятори (зокрема розрахунок ШКФ) для оцінки безпеки лікування.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> КАФЕДРИ/ КЛІНІЧНОЇ ФАРМАЦІЇ ТА КЛІНІЧНОЇ ФАРМАКОЛОГІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.3 «ПРИКЛАДНА ГАСТРОЕНТЕРОЛОГІЯ (формат case-study)»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ВНУТРІШНЬОЇ ТА СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ****Спеціальність: 222 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0****Курс: 4-й, VII чи VIII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання латинської мови та медичної термінології, медичної біології, філософії та культури академічної доброчесності, медичної хімії, біологічної та біоорганічної хімії, медичної фізики, анатомії людини, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, мікробіології, фармакології, радіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення клініки, діагностики, лікування та профілактики поширених захворювань органів травлення як складової внутрішньої медицини на основі розбору клінічних випадків (case-study). Розглядаються сучасні погляди щодо патогенезу кислотозалежних, НР-асоційованих, метаболічних, мікробіом-опосередкованих, функціональних захворювань, з фокусом на діагностичні і терапевтичні підходи у форматі аналізу реальних клінічних ситуацій в умовах поліморбідності, коморбідності, ятрогенії.

Основними завданнями є: формування знань про сучасні підходи до патогенезу гастроентерологічних захворювань; розвиток умінь аналізу клінічних проявів захворювань органів травлення на основі клінічних кейсів; розвиток умінь інтерпретації лабораторних, біохімічних та інструментальних методів дослідження; застосування сучасних діагностичних і терапевтичних підходів у конкретних клінічних ситуаціях; ведення пацієнтів в умовах поліморбідності та коморбідності; формування здатності приймати обґрунтовані клінічні рішення у професійній діяльності лікаря.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати гастроентерологічний анамнез (у т.ч. за критеріями ROME IV) у межах клінічних кейсів;
- інтерпретувати лабораторні, біохімічні та інструментальні дані для обґрунтування клінічного рішення;
- проводити диференційну діагностику та формувати клінічний висновок на основі case-study;
- визначати індивідуалізовану лікувальну тактику у пацієнтів з коморбідністю;
- оформлювати схеми лікування, у тому числі в ЕСОЗ, за результатами аналізу клінічних випадків.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ВНУТРІШНЬОЇ ТА СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.4 «ОСНОВИ МАНУАЛЬНОЇ ТЕРАПІЇ ТА МАСАЖУ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЗИЧНОЇ ТА РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ****Спеціальність: 222 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0****Курс: 4-й, VII чи VIII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання латинської мови та медичної термінології, медичної біології, філософії та культури академічної доброчесності, медичної хімії, біологічної та біоорганічної хімії, медичної фізики, анатомії людини, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, мікробіології, фармакології, радіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює теоретичні основи мануальної терапії та лікувального масажу з урахуванням анатомо-фізіологічних особливостей опорно-рухового апарату. Розглядаються принципи застосування різних видів масажу (класичний, сегментарний, точковий), базові мануальні техніки відновлення рухових функцій та зменшення м'язового напруження, а також методи оцінки функціонального стану пацієнта перед проведенням терапії. Особлива увага приділяється застосуванню мануальної терапії та масажу, роботі з м'якими тканинами (міофасціальні техніки, тригерні точки), розвитку клінічного мислення та прийняттю рішень у процесі мануального втручання, забезпеченню безпеки пацієнта і профілактиці ускладнень..

Основними завданнями є: формування знань про анатомо-фізіологічні основи мануальної терапії та масажу; розвиток умінь оцінки функціонального стану пацієнта перед проведенням втручання; розвиток умінь застосування різних видів масажу та базових мануальних технік; розвиток умінь роботи з м'якими тканинами (міофасціальні техніки, тригерні точки); обґрунтування поєднання мануальної терапії з іншими методами медичної реабілітації; розвиток умінь прийняття клінічних рішень у процесі мануального втручання; формування здатності забезпечувати безпеку пацієнта та попереджати ускладнення.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- проводити клінічне обстеження пацієнта з оцінкою функціонального стану опорно-рухового апарату;
- виконувати базові прийоми класичного, сегментарного та точкового масажу; мануальні техніки роботи з м'якими тканинами (міофасціальний реліз, робота з тригерними точками);
- проводити пасивні мобілізації суглобів та застосовувати PNF-стретчинг;
- виконувати масаж різних анатомічних ділянок (шийно-комірцева зона, плечовий пояс, спина, грудний відділ хребта, верхні та нижні кінцівки);
- контролювати реакцію пацієнта під час процедури та коригувати техніку втручання;
- документувати проведені процедури та оцінювати їх ефективність..

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ФІЗИЧНОЇ ТА РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.5 «ФІЗИОТЕРАПЕВТИЧНІ ЗАСОБИ В МЕДИЧНІЙ РЕАБІЛІТАЦІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЗИЧНОЇ ТА РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ****Спеціальність: 222 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0****Курс: 4-й, VII чи VIII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання латинської мови та медичної термінології, медичної біології, філософії та культури академічної доброчесності, медичної хімії, біологічної та біоорганічної хімії, медичної фізики, анатомії людини, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, мікробіології, фармакології, радіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює фізіотерапію як самостійну дисципліну, її місце в медичній реабілітації, механізми дії фізичних факторів і реакції організму на них. Розглядаються клініко-фізіологічні ефекти фізіотерапевтичних процедур та властивості біологічних тканин (електричні, магнітні, оптичні, механічні, теплофізичні); сучасні й традиційні методи фізіотерапії (у т.ч. електротерапії, фототерапії, вібротерапії, баротерапії, аероіонотерапії та ін.); принципи організації роботи фізіотерапевтичного відділення та техніка безпеки.

Основними завданнями є: формування знань про фізіотерапію як складову медичної реабілітації; розвиток умінь аналізу реакцій організму на фізичні фактори; обґрунтування вибору фізіотерапевтичних методів; застосування електро-, фото-, ультразвукових, механічних і теплових методів; поєднання фізіотерапії з іншими методами лікування; формування здатності забезпечувати безпеку пацієнта та контролювати ефективність лікування.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- проводити обстеження та оцінювати стан пацієнта для призначення фізіотерапії;
- готувати обладнання та виконувати основні етапи фізіотерапевтичних процедур;
- застосовувати біодозиметр Горбачова та визначати індивідуальну біодозу;
- оцінювати фізичні фактори (УВЧ, ультразвук, магнітне поле) та місцеву реакцію тканин;
- готувати та застосовувати засоби теплотерапії (парафін, озокерит, грязі);
- надавати допомогу при ускладненнях фізіотерапії;
- складати фізіотерапевтичний рецепт, контролювати проведення процедур;
- надавати рекомендації та оформлювати медичну документацію..

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ФІЗИЧНОЇ ТА РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.6 «ОСНОВИ ДІЄТОЛОГІЇ ТА НУТРИЦІОЛОГІЇ (практико-орієнтований курс)»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №2

Спеціальність: 222 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0

Курс: 4-й, VII чи VIII семестр

Мова викладання: українська, англійська

Переквізити: базові знання латинської мови та медичної термінології, медичної біології, культури академічної доброчесності, медичної хімії, біологічної та біоорганічної хімії, медичної фізики, анатомії людини, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, мікробіології, фармакології, пропедевтики внутрішньої медицини, пропедевтики педіатрії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування знань і практичних умінь з дієтології та нутриціології, необхідних для професійної діяльності лікаря, з орієнтацією на сучасні міжнародні рекомендації та клінічну практику. Охоплює сучасні клінічні підходи до оцінки харчового статусу пацієнта, швидкої оцінки раціону, інтерпретації лабораторних маркерів нутритивного стану, аналіз сучасних науково обґрунтованих рекомендацій і поширених міфів щодо харчування при гастроентерологічних захворюваннях. Особлива увага приділяється розгляду клінічних кейсів, питанням нутрицевтичної підтримки та ризикам поліпрагмазії, принципам персоналізації дієтологічних рекомендацій.

Основними завданнями є: формування знань про сучасні підходи до дієтології та нутриціології; розвиток умінь: оцінки харчового статусу та аналізу раціону пацієнта; інтерпретації лабораторних маркерів нутритивного стану; критичної оцінки інформації щодо харчування; аналізу клінічних кейсів і формування обґрунтованих дієтологічних рекомендацій; персоналізації харчування з урахуванням клінічного стану пацієнта; формування здатності застосовувати принципи раціонального харчування у профілактиці та лікуванні захворювань..

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- аналізувати клінічну картину та виявляти нутритивні порушення;
- інтерпретувати лабораторні показники харчового статусу;
- критично оцінювати інформацію щодо харчування пацієнта;
- аналізувати клінічні кейси та формувати раціональні дієтологічні рекомендації;
- складати індивідуалізовані раціони харчування при метаболічному синдромі, залізодефіциті ;
- застосовувати принципи здорового і дієтичного харчування у профілактиці захворювань внутрішніх органів.

Сфера застосування: клінічна практика; внутрішня медицина та сімейна медицина; гастроентерологія; профілактична медицина; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №2 / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.7 «ВИБРАНІ ПИТАННЯ КЛІНІЧНОЇ НЕФРОЛОГІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №1****Спеціальність: 222 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0****Курс: 4-й, VII чи VIII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання латинської мови та медичної термінології, медичної біології, культури академічної доброчесності, медичної хімії, біологічної та біоорганічної хімії, медичної фізики, анатомії людини, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, мікробіології, фармакології, пропедевтики внутрішньої медицини, пропедевтики педіатрії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент охоплює захворювання сечовидільної системи з акцентом на клінічно складні, атипові та ускладнені випадки нефрологічної патології, що потребують поглибленого клінічного аналізу та прийняття рішень. Навчання реалізується у форматі case-study, з аналізом клінічних ситуацій, інтерпретацією лабораторних та інструментальних даних, оцінкою функції нирок, вибором тактики ведення пацієнта в умовах коморбідності, поліморбідності та невідкладних станів. Особлива увага приділяється диференційній діагностиці, клінічному мисленню та виявленню «червоних прапорців» нефрологічної патології (швидке зниження ШКФ, нефротичний синдром, резистентна артеріальна гіпертензія тощо), що визначають тактику ведення пацієнта.

Основними завданнями є: формування знань про етіологію, патогенез і клінічні варіанти перебігу нефрологічної патології; розвиток умінь аналізу клінічної картини та виділення провідних синдромів; обґрунтування діагнозу та складання плану обстеження; поглибленої інтерпретації лабораторних і інструментальних досліджень; проведення диференційної діагностики складних і атипових випадків; визначення тактики ведення пацієнта з урахуванням коморбідності; формування здатності приймати обґрунтовані рішення у професійній діяльності лікаря.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- збирати анамнез і проводити клінічне обстеження пацієнта з нефрологічною патологією;
- аналізувати клінічні кейси, виділяти провідні синдроми;
- інтерпретувати лабораторні та інструментальні показники функції нирок;
- виявляти «червоні прапорці» нефрологічної патології (швидке зниження ШКФ, електролітні порушення, резистентна гіпертензія та ін.);
- визначати тактику ведення пацієнта з нефрологічною патологією;
- призначати базову фармакотерапію з урахуванням функції нирок;
- діяти за невідкладних станів у нефрології, надавати екстрену допомогу.

Сфера застосування: клінічна практика; нефрологія; внутрішня медицина; невідкладна допомога; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №1 / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.8 «ЕНДОСКОПІЧНІ МЕТОДИ В ГІНЕКОЛОГІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: АКУШЕРСТВА ТА ГІНЕКОЛОГІЇ № 2****Спеціальність: 222 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0****Курс: 4-й, VII чи VIII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: базові знання латинської мови та медичної термінології, анатомії людини, клінічної анатомії, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, пропедевтики внутрішньої медицини

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення сучасних ендоскопічних методів у гінекології як складової малоінвазивної хірургії. Охоплює принципи діагностики і лікування основних гінекологічних захворювань з використанням ендоскопічних технологій. Особлива увага приділяється показанням до малоінвазивних втручань, вибору оптимальної тактики ведення пацієнок, оцінці хірургічних ризиків, веденню невідкладних станів, застосуванню гістероскопії, лапароскопії і роботизованої хірургії у клінічній практиці.

Основними завданнями є: формування знань про можливості та обмеження сучасних ендоскопічних методів у гінекології; показання / протипоказання до гістероскопії, лапароскопії та роботизованих втручань; розвиток навичок вибору малоінвазивного методу залежно від клінічної ситуації; аналізу результатів ендоскопічних досліджень; оцінки хірургічних ризиків і можливих ускладнень; визначення тактики ведення пацієнтки до та після ендоскопічного втручання; формування здатності застосовувати ендоскопічні технології у клінічній практиці лікаря.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- визначати показання до проведення малоінвазивних операцій в гінекології;
- орієнтуватися в основних етапах проведення діагностичної гістероскопії та гістерорезектоскопії;
- розпізнавати основні ендоскопічні інструменти та принципи роботи електрохірургічних приладів;
- орієнтуватися в етапах лапароскопічного втручання та принципах розміщення троакарів;
- аналізувати основні етапи лапароскопічних операцій та можливі ускладнення;
- розуміти принципи роботи роботизованих хірургічних систем та їх застосування в гінекології;
- виконувати базові тренувальні вправи на симуляційних хірургічних системах;
- дотримуватися принципів безпеки пацієнтки під час ендоскопічних втручань.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ АКУШЕРСТВА ТА ГІНЕКОЛОГІЇ № 2 / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.9 «МІКРОБІОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ АНТИБАКТЕРІАЛЬНОЇ ТЕРАПІЇ»**Кафедра, яка забезпечує викладання: МІКРОБІОЛОГІЇ****Спеціальність:** 222 Медицина**Рівень вищої освіти:** другий (магістерський)**Обсяг (кредити ЄКТС):** 2,0**Курс:** 4-й, VII чи VIII семестр**Мова викладання:** українська, англійська**Пререквізити:** базові знання з мікробіології, фармакології, біологічної хімії, медичної біології**Предметна галузь та основні завдання:**

Освітній компонент спрямований на застосування мікробіологічних знань у клінічній практиці при виборі та обґрунтуванні антибактеріальної терапії. Охоплює взаємодію антибактеріальних препаратів із збудниками інфекційних захворювань, механізми антимікробної дії та резистентності, принципи раціонального вибору антибіотиків залежно від ймовірного збудника, локалізації інфекції та клінічної ситуації. Особлива увага приділяється інтерпретації результатів мікробіологічних досліджень (антибіотикограми), профілактиці антибіотикорезистентності, принципам «*antibiotic stewardship*», помилкам антибактеріальної терапії.

Основними завданнями є: формування знань про механізми дії антибактеріальних препаратів та механізми резистентності мікроорганізмів; розвиток умінь: інтерпретації результатів мікробіологічних досліджень та антибіотикограм; вибору емпіричної та етіотропної антибактеріальної терапії; обґрунтування раціонального застосування антибіотиків залежно від клінічної ситуації; аналізу факторів ризику антибіотикорезистентності; формування здатності застосовувати принципи безпечної та ефективною антибактеріальної терапії у професійній діяльності лікаря.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- інтерпретувати результати мікробіологічних досліджень і антибіотикограм;
- визначати ймовірного збудника залежно від клінічної ситуації;
- обґрунтовувати вибір емпіричної антибактеріальної терапії;
- коригувати лікування відповідно до результатів мікробіологічних досліджень;
- оцінювати ризику розвитку антибіотикорезистентності;
- аналізувати помилки антибактеріальної терапії;
- застосовувати принципи раціонального використання антибіотиків у клінічній практиці.

Форма підсумкового контролю: залік

Інформаційне забезпечення <http://vnmu.edu.ua/> **КАФЕДРИ/ МІКРОБІОЛОГІЇ / СТУДЕНТУ / ВИБІРКОВІ ДИСЦИПЛІНИ**

Анотація вибіркового освітнього компонента

ВК 4.10 «ІНСТРУМЕНТАЛЬНА ДІАГНОСТИКА ГОСТРОЇ ХІРУРГІЧНОЇ ПАТОЛОГІЇ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: **ХІРУРГІЇ № 2 3 КУРСОМ «ОСНОВИ СТОМАТОЛОГІЇ»**

Спеціальність: 222 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0

Курс: 4-й, VII чи VIII семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: базові знання латинської мови та медичної термінології, анатомії людини, клінічної анатомії та оперативної хірургії, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення сучасних інструментальних методів діагностики гострої хірургічної патології з акцентом на їх застосування в ургентній клінічній практиці. Охоплює принципи використання ендоскопічних, ультразвукових, рентгенологічних та магнітно-резонансних методів дослідження при гострих станах, їх діагностичні можливості, обмеження та ускладнення. Особлива увага приділяється інтерпретації результатів досліджень, вибору оптимального методу залежно від клінічної ситуації, використанню FAST-протоколу, діагностиці кровотеч, вільної рідини та гострої абдомінальної патології, а також прийняттю клінічних рішень в умовах обмеженого часу.

Основними завданнями є: формування знань про можливості сучасних інструментальних методів у діагностиці гострої хірургічної патології; розвиток умінь вибору діагностичного методу залежно від клінічної ситуації; інтерпретації результатів ендоскопічних, ультразвукових, рентгенологічних та МР-досліджень застосування FAST-протоколу; оцінки діагностичних обмежень і можливих ускладнень; здатності приймати клінічні рішення в ургентній хірургії.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- розпізнавати ознаки кровотечі з верхніх відділів ШКТ та принципи ендоскопічного гемостазу;
- орієнтуватися в ендоскопічній діагностиці ургентної колопроктологічної патології;
- застосовувати УЗД в діагностиці гострої хірургічної патології;
- використовувати FAST-протокол для виявлення вільної рідини та травматичних ушкоджень органів черевної порожнини;
- орієнтуватися у виконанні мініінвазивних втручань під УЗ-навігацією;
- розуміти роль лапароскопії в діагностиці гострої хірургічної патології;
- інтерпретувати результати рентгенологічних та МР-досліджень в ургентній абдомінальній хірургії.

Сфера застосування: клінічна практика; ургентна хірургія; абдомінальна хірургія; невідкладна допомога; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я.

Форма підсумкового контролю: залік

ВК 4.11 «ПЕРИОПЕРАЦІЙНЕ ВЕДЕННЯ ХВОРОГО З ГОСТРОЮ АБДОМІНАЛЬНОЮ ПАТОЛОГІЄЮ»

Кафедра, яка забезпечує викладання: ХІРУРГІЇ № 2 З КУРСОМ «ОСНОВИ СТОМАТОЛОГІЇ»

Спеціальність: 222 Медицина

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0

Курс: 4-й, VII чи VIII семестр

Мова викладання: українська, англійська

Пререквізити: базові знання латинської мови та медичної термінології, анатомії людини, клінічної анатомії та оперативної хірургії, патологічної анатомії, нормальної та патологічної фізіології, пропедевтики внутрішньої медицини, загальної хірургії

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на вивчення принципів періопераційного ведення пацієнтів з гострою абдомінальною патологією на етапах доопераційної підготовки, інтраопераційного супроводу та післяопераційного ведення. Охоплює етіологію, патогенез, клінічні прояви та ускладнення ургентної абдомінальної патології, а також сучасні підходи до профілактики, ранньої діагностики та корекції періопераційних порушень. Особлива увага приділяється алгоритмам ведення пацієнта, антибіотикопрофілактиці та антибіотикотерапії, профілактиці тромбоемболічних ускладнень, нутритивній підтримці, веденню пацієнтів за принципами FAST TRACK Surgery, а також діагностиці і корекції абдомінального компартмент-синдрому.

Основними завданнями є: формування знань про патогенез і клінічні прояви ургентної абдомінальної патології у періопераційному періоді; розвиток умінь: оцінки стану пацієнта та визначення ризиків оперативного втручання; планування періопераційного ведення; застосування антибіотикопрофілактики та антибіотикотерапії; профілактики тромбоемболічних ускладнень; застосування принципів FAST TRACK Surgery; раннього виявлення та корекції післяопераційних ускладнень; формування здатності приймати клінічні рішення у професійній діяльності лікаря..

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- обґрунтовувати вибір періопераційної антибіотикопрофілактики та антибіотикотерапії;
- визначати ризики тромбозу глибоких вен, застосовувати заходи профілактики тромбоемболічних ускладнень;
- орієнтуватися у веденні пацієнтів за принципами FAST TRACK Surgery;
- розпізнавати ознаки абдомінального компартмент-синдрому та принципи його корекції;
- оцінювати стан пацієнта та виявляти ускладнення у післяопераційному періоді;
- визначати тактику ведення пацієнта з гострою абдомінальною патологією.

Сфера застосування: клінічна практика; ургентна хірургія; абдомінальна хірургія; інтенсивна терапія; професійна діяльність у сфері охорони здоров'я..

Форма підсумкового контролю: залік

Анотація вибіркового освітнього компонента

БК 4.12 «ІНТЕРАКТИВНИЙ КУРС-ТРЕНІНГ «COMMUNICATIVE SKILLS IN ENGLISH FOR MEDICAL PRACTITIONERS»»**Кафедра, яка забезпечує викладання: ФІЛОЛОГІЇ (ІНОЗЕМНИХ МОВ)****Спеціальність: 222 Медицина****Рівень вищої освіти: другий (магістерський)****Обсяг (кредити ЄКТС): 2,0****Курс: 4-й, VII чи VIII семестр****Мова викладання: українська, англійська**

Пререквізити: рівень володіння англійською мовою не нижче B1 (CEFR); базова та професійно орієнтована медична лексика; сформовані навички усного та письмового мовлення; досвід роботи з англійськими фаховими матеріалами

Предметна галузь та основні завдання:

Освітній компонент спрямований на формування та вдосконалення англійських комунікативних навичок у професійній діяльності лікаря. Курс має тренінговий, практико-орієнтований характер і реалізується через моделювання реальних клінічних ситуацій (*case-based communication training*). Охоплює професійну комунікацію лікаря з пацієнтом та колегами англійською мовою: збір анамнезу (*history taking*), пояснення діагнозу, обговорення плану лікування, надання рекомендацій, інформування про ризики та отримання інформованої згоди. Особлива увага приділяється пацієнт-орієнтованій комунікації, міжкультурній взаємодії, медичній етиці, емпатії та роботі в мультидисциплінарній команді.

Основними завданнями є: розвиток навичок усного професійного спілкування англійською мовою; розвиток умінь ефективною взаємодією з пацієнтами у різних клінічних ситуаціях; відпрацювання стандартних моделей медичної комунікації (*history taking, explaining diagnosis, giving advice*); удосконалення навичок слухання та реагування; розвиток навичок командної взаємодії з колегами; формування навичок емпатійного та етичного спілкування.

Практичні навички та сфера застосування

Після опанування освітнього компонента здобувач освіти зможе:

- вести професійний діалог з пацієнтом англійською мовою;
- здійснювати збір анамнезу (*history taking*) та уточнення скарг;
- пояснювати діагноз, план обстеження та лікування доступною мовою;
- надавати рекомендації та підтримку пацієнту;
- брати участь у клінічних комунікативних сценаріях (рольові ігри, симуляції, обговорення кейсів);
- ефективно взаємодіяти з колегами у міжнародному професійному середовищі.

Сфера застосування: клінічна практика; академічна мобільність, міжнародні стажування; професійна комунікація з іноземними пацієнтами; участь у міжнародних медичних програмах.

Форма підсумкового контролю: залік